

**Συνοπτική εισήγηση για τη σημασία των ευρωπαϊκών
προγραμμάτων Erasmus+ KA1 και KA2 στην Δευτεροβάθμια
Εκπαίδευση. Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 5^{ου}
ΓΕΛ Τρικάλων.**

Αλληλεπίδραση, διεθνική συνεργασία, παραγωγή υψηλής ποιότητας καινοτόμων προϊόντων: Τα Erasmus+ KA1 και KA2 ανοίγουν δρόμους, αλλάζουν ζωές, αφού δίνουν ευκαιρίες στα άτομα που συμμετέχουν να διευρύνουν τους ορίζοντές τους, να αναπτυχθούν ως Ευρωπαίοι πολίτες και να αναπτύξουν μια διεθνή οπτική και προοπτική.

Ο σχεδιασμός αυτός πρέπει να οδηγεί στη διαμόρφωση ενός εκπαιδευτικού συστήματος το οποίο πρέπει να ανταποκρίνεται στη δυναμική των καιρών και να απαντά στις προκλήσεις της εποχής μας, καθώς η βασική διαμόρφωση του ισχύοντος εκπαιδευτικού συστήματος απαιτεί γενναίες προσαρμοστικές αλλαγές.

Επιπλέον, όπως συμβαίνει με όλες τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, η σύνθεση της ελληνικής κοινωνίας μεταβάλλεται συνεχώς, εμπλουτιζόμενη με άτομα και φορείς διαφορετικών γλωσσικών και πολιτισμικών παραδόσεων, με αποτέλεσμα την αύξηση της πολιτισμικής ποικιλότητας, κατάσταση που μπορεί να θεωρηθεί υγιής υπό το πρίσμα της αναζωογόνησης των κυρίαρχων παραδόσεων. Η πραγματικότητα αυτή επιβάλλει στον κάθε πολίτη να αποδέχεται και να σέβεται την πολιτισμική ετερότητα των συμπολιτών του, ώστε όλοι να ζουν αρμονικά σε ένα περιβάλλον πολιτισμικής, εθνικής και γλωσσικής πολυμορφίας. Η κατάσταση αυτή απαιτεί την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων, δεξιοτήτων επικοινωνίας, συνεργασίας και συμμετοχής όλων στις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις. Για την ομαλή κοινωνική ένταξη κάθε ατόμου απαιτείται η ανάπτυξη της ικανότητας «επικοινωνίας» με το κοινωνικό του περιβάλλον, τόσο μέσα από τη γνώση της μητρικής του γλώσσας, αλλά και άλλων γλωσσών, όσο και μέσα από την ενημέρωσή του για την ιστορία και την πολιτισμική παράδοση όχι μόνο της δικής του αλλά και των άλλων εθνικών, θρησκευτικών και πολιτισμικών ομάδων. Απαραίτητη είναι, επίσης, η ανάπτυξη της ικανότητας κάθε ατόμου να εργάζεται σε ομάδες και να αξιοποιεί τις γνώσεις και τις δεξιότητές του για την επίτευξη συλλογικών στόχων.

Για την επίτευξη, επομένως, αρμονικής κοινωνικής ένταξης και συμβίωσης, είναι απαραίτητο κάθε άτομο να μάθει να συμβιώνει με τους άλλους, σεβόμενο τον πολιτισμό και τη γλώσσα τους. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να διατηρεί την εθνική και πολιτισμική του ταυτότητα μέσα

από την ανάπτυξη της εθνικής, πολιτιστικής, γλωσσικής και θρησκευτικής αγωγής. Εξάλλου, αποτελεί θέση όλων των χωρών της Ε.Ε. η προστασία της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας της εθνικής εκπαίδευσης και η αποδοχή των εθνικών ποικιλομορφιών και, συνεπώς, των στοιχείων εκείνων, τα οποία συμβάλλουν στη διαμόρφωση της εθνικής και πολιτισμικής ταυτότητας του μαθητή – αυριανού πολίτη.

Τα **ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά προγράμματα** σχεδιάστηκαν για να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, την ανταλλαγή επιτυχημένων πρακτικών και της ενίσχυσης της ευρωπαϊκής διάστασης στην εκπαίδευση.

Η ευρωπαϊκή συνεργασία και οι καινοτόμες διδακτικές και μαθησιακές προσεγγίσεις στοχεύουν επίσης στον εμπλουτισμό των Αναλυτικών προγραμμάτων και των μαθησιακών περιβαλλόντων, ώστε να αποτελέσουν μοχλό βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Τα οφέλη είναι πολλαπλά τόσο για τους μαθητές όσο και τους εκπαιδευτικούς και αποδίδουν **προστιθέμενη αξία** και ποιότητα στην εκπαίδευση.

Οι 3 κατηγορίες των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων που

υποστηρίζονται από την Ομάδα Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων αφορούν προγράμματα που διευκολύνουν, αναπτύσσουν και εφαρμόζουν στην πράξη εκπαιδευτικές μεθοδολογίες, σε πειραματικά ερευνητικά περιβάλλοντα με τη χρήση διαφόρων μαθησιακών εργαλείων και εργαλείων επικοινωνίας σε σχέση με τρεις παραμέτρους:

1. Τη μετακίνηση μαθητών και εκπαιδευτικών σε άλλες χώρες.
2. Την πρακτική άσκηση όπως για παράδειγμα σε μαθητές και μαθήτριες των Επαγγελματικών Λυκείων και
3. Την επιμόρφωση εκπαιδευτικών που διακρίνεται σε ατομική και ομαδική με σκοπό την επιμόρφωσή τους στα πλαίσια της Δια Βίου Μάθησης που καθορίζει το Υπουργείο Παιδείας.

Έτσι, η προστιθέμενη αξία που φέρνουν τα ΕΠ όσον αφορά την ποιότητα στην εκπαίδευση στα σχολεία φαίνεται: στη διεύρυνση των οπτικών παραστάσεων, γνώσεων και δεξιοτήτων που αποκτούν καθηγητές και μαθητές μέσω της άτυπης μάθησης με την επαφή και επικοινωνία σε νέα πολιτιστικά περιβάλλοντα, στις ξένες γλώσσες και πολιτιστικές κοινωνικές δεξιότητες που βγάζουν τον καθηγητή και την καθηγήτρια, το μαθητή και τη μαθήτρια από το μικρόκοσμο της σχολικής μονάδας, και στις εκπαιδευτικές πρακτικές που αναπτύσσονται, διαχέονται και εφαρμόζονται από τους εκπαιδευτικούς που επίσης συμβάλλουν στην πολλαπλασιαστική επιμόρφωση.

Η σχολική μονάδα πρέπει να αξιοποιεί όλους τους πόρους που είναι στη διάθεσή της. Σήμερα δεν έχουμε άλλα περιθώρια, οι πόροι έχουν λιγοστέψει. Η προστιθέμενη αξία των ευρωπαϊκών προγραμμάτων είναι καταγεγραμμένη στη ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία και επομένως αυτό που μένει είναι να μεγιστοποιήσουμε τα οφέλη από αυτήν τη δυνατότητα.